

V Poniedzia?ek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 14,21-26): W owym czasie Jezus tak powiedzia? do swoich uczniów: «Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie mi?uje. Kto za? Mnie mi?uje, ten b?dzie umi?owany przez Ojca mego, a równie? Ja b?d? go mi?owa? i objawi? mu siebie». Rzek? do Niego Juda, ale nie Iskariota: «Panie, có? si? sta?o, ?e nam si? masz objawi?, a nie ?wiatu?» W odpowiedzi rzek? do niego Jezus: «Je?li Mnie kto mi?uje, b?dzie zachowywa? moj? nauk?, a Ojciec mój umi?uje go, i przyjdziemy do niego, i b?dziemy u niego przebywa?. Kto Mnie nie mi?uje, ten nie zachowuje s?ów moich. A nauka, któr? s?yszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie pos?a?, Ojca. To wam powiedzia?em przebywaj?c w?ród was. A Poczieszyciel, Duch ?wi?ty, którego Ojciec po?le w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedzia?em».

«A Poczieszyciel, Duch ?wi?ty, którego Ojciec po?le w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedzia?em»

Rev. D. Norbert ESTARRIOL i Seseras
(Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus okazuje swoje niezmierne pragnienie by?my uczestniczyli w jego pe?ni. Wcieleni w Niego, jeste?my u ?róde? boskiego ?ycia jakim jest Trójca Przenaj?wi?tsza. «Bóg jest z tob?. W twej duszy w stanie ?aski mieszka Trójca ?wi?ta. – Dlatego ty, pomimo swej n?dzy, mo?esz i powiniene? trwa? w ci?g?ej rozmowie z Panem» (?wi?ty Josemaría).

Jezus zapewnia, ?e b?dzie w nas obecny poprzez boskie zamieszkanie w duszy w stanie ?aski. W ten oto sposób my, chrze?cijanie, ju? nie jeste?my sierotami. A ?e nas tak bardzo mi?uje, mimo, i? nas nie potrzebuje, nie chce nas pomija?.

«Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie» (J 14,21). Ta myśl pomaga nam doświadczać obecności Boga. Wówczas nie mają miejsca inne pragnienia lub myśli, przez które czasem, co najmniej tracimy czas i nie pozwalają spełnić Boskiej woli. A oto zalecenie świętego Grzegorza Wielkiego: «A więc niech nas nie skusi uroda zwodniczego szczęścia, bo zaiste, niemrawy to wędrowiec, który pociągony urokiem ukwieconych kwiatów zapomina, dokąd miał zamiar skierować swe kroki».

Obecność Boga w sercu pomoże nam odkryć i zrealizować na tym świecie plany jakiego Opatrzności nam przyda się. Duch Pana wywoła w naszym sercu przedsięwzięcia, by umieścić je na szczycie wszystkich ludzkich działań i w ten sposób uobecnić Chrystusa na szczycie ziemi. Jeżeli żyjemy w takiej zależności z Jezusem będziemy dobrymi synami Bożymi i poczujemy się Jego przyjaciółmi w każdym miejscu i o każdym czasie: na ulicy, podczas codziennej pracy, w życiu rodzinnym.

Całe światło i ogień życia boskiego spłynęło na każdego z wiernych, który gotów będzie przyjąć dar zamieszkania Trójcy świętej. Matka Boska wstawi się – jako nasza matka, która jest – byśmy całkowicie zanurzyli się w obcowanie z Trójcą Przenajświętszą.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Aby On, kiedy przyjdzie znalazł otwarte drzwi twojego domu, otwórz mu swoją duszę, rozszerz wnętrza twojego umysłu, aby mógł w nim kontemplować bogactwo twojej prawdy, skarby pokoju, pogodności» (św. Ambroży)
- «Pan Jezus ogłasza przyjęcie Ducha, który przede wszystkim nauczy uczniów coraz bardziej pełnego rozumienia Ewangelii, przyjęcia go do swojego życia i uczynienia go żywym w ich świadectwie» (Franciszek)
- «Duch i Kościół współdziałają, by ukazać Chrystusa i Jego dzieło zbawienia w liturgii. Przede wszystkim w Eucharystii i w sposób analogiczny w innych sakramentach liturgia jest Pamiętką

misterium zbawienia. Duch Święty jest żywą pamięcią Kościoła» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1099)